

УДК 004.2

INNOVATIONS IN EDUCATION: INFLUENCE OF TECHNOLOGY ON THE LEARNING PROCESS**ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ: ВПЛИВ ТЕХНОЛОГІЙ НА НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС****Tkachenko A.M. / Ткаченко А.М.***d.e.s., prof. / д.е.н., проф.*

ORCID: 0000-0003-1061-4594

Pozhuieva T.O. / Пожуєва Т.О.*d.e.s., prof. / д.е.н., проф.*

ORCID: 0000-0002-9895-2557

*National University "Zaporizhzhia Polytechnic", Zaporizhzhya, Zhukovsky 64, 69063**Національний університет «Запорізька політехніка», Запоріжжя, Жуковського 64, 69063*

Анотація. В роботі наголошено, що глобальні виклики і загрози сучасного етапу розвитку суспільства актуалізували проблему пошуку нової парадигми освіти. Можливість успішного подолання цих проблем, регіональних і національних конфліктів, характерних для сучасного етапу розвитку цивілізації, є передумовою сталого розвитку суспільства, що значною мірою визначається рівнем та якістю освіти усіх його членів. Загалом, цифровізація освіти поступово виходить зі статусу допоміжного чи альтернативного сегмента освіти, набуваючи ваги у фундаментальних вимірах цієї сфери суспільної активності. Соціокультурні реалії останніх років зумовили використання цифрового потенціалу не в якості інноваційного формату, а як єдино можливого варіанта забезпечення організації освітнього процесу на всіх рівнях.

Метою статті є дослідження перспектив цифровізації освіти у фундаментальних вимірах цієї сфери суспільної активності з використанням цифрового потенціалу не в якості інноваційного формату, а як єдино можливого варіанта забезпечення організації освітнього процесу на всіх рівнях.

У статті наголошено, що освітні платформи для навчання, особливо онлайн, стали важливим елементом сучасної освіти, а також наведено приклади таких платформ. Крім того вказано за якими ознаками можна оцінити зрілість цифрової трансформації в Україні та в світі. У статті зазначено, що для оцінювання результатів навчання, важливо сьогодні переглянути підходи, оскільки традиційні тестові завдання можуть бути недостатньо ефективними для вимірювання реальних навичок та здатностей здобувачів, а також окреслено за рахунок яких прикладних інструментів цього можна досягти.

Ключові слова: сучасна освіта, інновації в освіті, навчальний процес, оцінювання, цифровізація, навички.

Вступ.

Через стрімкі зміни технології та формування нової якості соціуму сучасна освіта ґрунтується на використанні високотехнологічних засобів навчання та переживає цифрову модернізацію. Глобалізаційні виклики нині охопили майже всі сфери людської діяльності, зокрема й освітню та наукову, та стали визначальним аспектом формування якості життя в усьому світі. Сучасна освіта передусім характеризується тим, що на відміну від освіти минулих років керується процесом глобалізації з усіма його складнощами та проблемами, які потребують нових підходів для рішень [1].

Глобальні виклики і загрози сучасного етапу розвитку суспільства актуалізували проблему пошуку нової парадигми освіти. Можливість успішного подолання цих проблем, регіональних і національних конфліктів,

характерних для сучасного етапу розвитку цивілізації, є передумовою сталого розвитку суспільства, що значною мірою визначається рівнем та якістю освіти усіх його членів. Проте в даний час система освіти в світі перебувають у кризовому стані, її розвиток не встигає за більш інтенсивною динамікою поступального руху суспільства, що зумовлює як поглиблення існуючих, так і виникнення принципово нових проблем та викликів. При цьому спостерігається значне зниження якості вищої освіти, відчуження студента від процесу навчання як в Україні, так і у світі в цілому [4].

Загалом, цифровізація освіти поступово виходить зі статусу допоміжного чи альтернативного сегмента освіти, набуваючи ваги у фундаментальних вимірах цієї сфери суспільної активності. Соціокультурні реалії останніх років (пандемія COVID-19, воєнний стан) зумовили використання цифрового потенціалу не в якості інноваційного формату, а як єдино можливого варіанта забезпечення організації освітнього процесу на всіх рівнях. Такі кардинальні зміни в освітній парадигмі (яка завжди вирізнялася сталістю свого розвитку та консервативністю щодо нововведень організаційного та навчально-методичного характеру) не могли не вплинути на кількісні та якісні показники освітньої активності [2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Не зважаючи на стрімке зростання ролі інформаційних технологій в навчанні та освіті, на сьогодні невелика кількість авторів вирішили присвятити увагу даній темі. Здебільшого інформація представлена в різних соціальних мережах в межах окремих навчальних курсів. Тим більш значущим виглядають результати, що були надані у дослідженнях таких вчених, як Агаджанов-Гонзалес К., Агаджанова С.В., Гасинець Я.С., Головка Н.І., Грабарев А.В., Вакерич М.М., Видайчук Т.Л., Вьюненко О., Дербенцев В.Д., Куртяк Ф.Ф., Руденко Ю.А., Русаченко Н.П. та ін. Однак лишається багато дискусійних питань, а їх вирішення мало б відбутись «ще вчора». Саме тому у статті розкрито особливості цифровізації освітнього та навчального процесів у сучасній підготовці фахівців в межах вищої освіти.

Метою статті є дослідження перспектив цифровізації освіти у фундаментальних вимірах цієї сфери суспільної активності з використанням цифрового потенціалу не в якості інноваційного формату, а як єдино можливого варіанта забезпечення організації освітнього процесу на всіх рівнях.

Основний текст.

При формуванні професійних навичок фахівців зазвичай не обмежуються традиційним набором *hard skills* за підтримки *soft skills*. До цієї парадигми компетентностей долучається новий сегмент – *digital skills* [2].

Цифрові технології діджиталізації мають доволі великі перспективи в освіті і можуть суттєво змінити способи навчання та набуття здобувачами очікуваних компетенцій. Розглянемо кілька ключових аспектів, які свідчать про ці перспективи. По-перше – це доступність освіти, оскільки діджиталізація дозволяє зробити освіту більш доступнішою, навіть для тих, хто раніше міг бути відокремлений від навчання через географічні, фінансові або інші обмеження. Онлайн-курси і ресурси дозволяють навчатися з будь-якого місця

та у зручний для здобувача час. По-друге ми приходимо до персоналізованого навчання, оскільки діджиталізація дозволяє продукувати адаптивні навчальні програми, які призначені для потреб кожного окремого здобувача. Провідну роль при цьому відіграє використання технології штучного інтелекту котрі аналізують прогрес і можливості здобувача, надаючи індивідуалізовані завдання та сміливі рекомендації. По-третє ми залучаємо здобувачів, оскільки використання інтерактивних відео, вправ та інших сучасних цифрових засобів притягує пристальну увагу здобувачів і робить навчання більш насиченим, цікавим і залучаючим. По-четверте відбувається збагачення навчального процесу. Діджиталізація дозволяє використовувати різноманітні навчальні ресурси, включаючи відео, симуляції, інтерактивні завдання, віртуальну реальність та інше, що в цілому може суттєво збагатити навчання. По-п'яте в нас з'являються додаткові віддалені навчальні можливості як наслідок широкого застосування онлайн-платформ, що дозволяє здобувачам отримувати вищу освіту віддалено, що особливо актуально в умовах, коли фізичний доступ до навчального закладу може бути обмеженим. І нарешті – відстеження прогресу та аналітика, оскільки системи діджиталізації дозволяють збирати дані про успішність здобувачів і результати навчання, що може бути використано для покращання програм та способів навчання.

Популяризація цифрових ресурсів сприяє підвищенню базового рівня цифрової грамотності, що зумовило стрімке впровадження у сферу освіти. Цифровізація освіти має всі необхідні передумови для стрімкого розвитку [2].

Проте важливо також враховувати питання цифрової грамотності, приватності даних та забезпечення рівного доступу до діджиталізованих ресурсів. Використання цифрових технологій в освіті потребує уважної розробки та впровадження, щоб забезпечити якісну та справедливу освіту для всіх. Наразі все більше навчальних закладів широко впроваджують діджиталізацію, щоб покращити якість навчання та зробити його більш доступним. Таким чином можна стверджувати, що діджиталізація має великі перспективи для майбутньої освіти.

Зрілість цифрової трансформації в Україні та в світі може бути оцінена за декількома ключовими аспектами. Нижче подано загальні розділи та приклади, які можуть дати уявлення для розуміння стану цифрової трансформації.

Інфраструктура:

1. *Широкополосний доступ до Інтернету:* Країни з високим рівнем цифрової зрілості мають швидкий та доступний Інтернет для громадян. Приклад: Корея, Сінгапур.
2. *Мобільний доступ:* Розвинуті країни мають велику кількість сучасних мобільних платформ та мереж, що підтримують різноманітні цифрові послуги. Приклад: Японія, Швеція.

Доступність та використання електронних послуг:

3. *Електронні громадянські послуги:* Цифрово зрілі країни надають громадянам можливість отримувати послуги від держави онлайн, зокрема подача податкових звітів, реєстрація автомобілів тощо. Приклад: Естонія, Данія.

4. **Електронна охорона здоров'я:** Розвинуті країни використовують електронні медичні картки та телемедицину для поліпшення надання медичних послуг. Приклад: Нідерланди, Ізраїль.

Економіка та бізнес-середовище:

5. **Стартап-екосистеми:** Міста з великою кількістю інноваційних стартапів та підтримкою для нових технологічних компаній вказують на високий рівень цифрової трансформації. Приклад: Силіконова долина (США), Шеньжень (Китай).
6. **Фінтех і електронні платежі:** Велика кількість цифрових фінансових послуг та масове використання мобільних платежів свідчать про цифрову зрілість. Приклад: Скандинавські країни, Кенія.

Освіта та наука:

7. **Електронні освітні ресурси:** Наявність цифрових навчальних матеріалів та платформ для навчання вказує на розвинуту освітню сферу. Приклад: Фінляндія, Канада.

Інноваційна діяльність:

8. **Наукові дослідження та розробки:** Країни, які інвестують у дослідження та розробки в сфері інформаційних технологій, зазвичай досягають високої цифрової зрілості. Приклад: США, Ізраїль.

Захист даних та кібербезпека:

9. **Захист особистих даних:** Розвинуті країни приймають закони та затверджують стандарти для захисту особистих даних громадян. Приклад: Європейський Союз (Загальний регламент про захист особистих даних, або GDPR).
10. **Кібербезпека:** Зрілі країни мають високий рівень захисту від кіберзагроз і готовність до кібератак. Приклад: США, Сингапур.

Україна також активно працює над розвитком цифрової трансформації в різних сферах, включаючи електронну документацію, електронні послуги та стартап-екосистему. В той же час в українському освітньому просторі ми можемо спостерігати цифрові розриви між затребуваністю в цифровому потенціалі та відсутністю належного цифрового забезпечення саме освітнього сегменту (цифрові навички та інструменти освітнього характеру). Однією з причин цифрових розривів та складнощів формування стандартів цифрової грамотності є низька мотиваційна складова [2].

Однак варто зазначити є виклики належного цифрового забезпечення, такі як корупція та кібербезпека, які потребують уваги. Зрілість цифрової трансформації є важливим показником для ефективності та конкурентоспроможності країни в сучасному світі. Розвиток цифрових технологій і їх впровадження в різні сфери життя та бізнесу є ключовим завданням для багатьох країн.

Освітні платформи для навчання, особливо онлайн, стали важливим елементом сучасної освіти. Вони надають доступ до навчальних ресурсів та можливостей для розвитку навичок в будь-якому місці і в зручний час. Ось кілька основних перспектив освітніх платформ та приклади платформ: 1. Глобальний доступ до навчання (Coursera: Ця платформа співпрацює з

університетами та організаціями з усього світу, надаючи доступ до онлайн-курсів на різноманітні теми, включаючи ІТ, бізнес, науку тощо). 2. Адаптивне навчання (Khan Academy: Платформа пропонує адаптивні уроки з математики та інших предметів, які розраховані на різний рівень навчання). 3. Масові відкриті онлайн-курси (MOOCs) (edX: Онлайн-платформа, яка співпрацює з університетами та іншими освітніми установами, надаючи доступ до безлічі MOOC-курсів). 4. Електронні курси та навчальні матеріали для вчителів (Teachers Pay Teachers: Ця платформа дозволяє викладачам продавати та обмінювати навчальні ресурси). 5. Мовні платформи (Duolingo: Duolingo надає безкоштовний доступ до курсів вивчення мов на різних рівнях). 6. Вища освіта та сертифікація (LinkedIn Learning: Ця платформа надає доступ до онлайн-курсів та сертифікатів для розвитку професійних навичок). 7. Онлайн-платформи для шкільної освіти (Google Classroom: Google Classroom допомагає вчителям організувати навчання та спілкування в онлайн-середовищі. Однак на нашу думку є непродуктивною для роботи зі студентами). 8. Технології віртуальної та розширеної реальності (Oculus Education: Oculus Education надає ресурси та платформи для використання віртуальної та розширеної реальності в освіті). 9. Віддалене навчання в університетах (Harvard Online: Університет Гарварда та інші університети надають можливість вивчати предмети онлайн та отримувати ступені через онлайн-навчання). 10. Освітні платформи для дітей (ABCmouse: Платформа для дітей, яка надає інтерактивні навчальні ігри та завдання для дошкільного віку).

Ці платформи допомагають забезпечити доступ до освіти в будь-який час та забезпечують різноманітні методи навчання, включаючи відео, інтерактивні завдання та спільноти для обміну знаннями. Вони важливі для розвитку навичок учнів у сучасному світі та підтримки життєвого навчання для всіх вікових груп.

Дослідження Deep Knowledge Analytics щодо ринку штучного інтелекту у Східній Європі 2021 р. показало, що Україна знаходиться на другому місці серед країн, які розробляють технології на основі штучного інтелекту і намагаються реалізувати наробки. У 2022 році неабиякої популярності набуло впровадження на українському ринку технології ChatGPT, яку майже миттєво користувачі визнали як прогресивну, інноваційну і затребувану у будь-якій галузі [3, с. 10]. ChatGPT може бути корисним інструментом для здобувачів економічної освіти в різних аспектах. Ось детальний опис того, як ChatGPT може допомогти: 1. Пояснення концепцій та термінів: ChatGPT може пояснити складні економічні терміни та концепції в доступній формі. Зокрема здобувач може задавати питання щодо таких понять, як "попит та пропозиція", "інфляція", "грошова політика" тощо та отримувати зрозумілі відповіді. 2. Аналіз економічних явищ: Здобувач може використовувати ChatGPT для обговорення та аналізу актуальних економічних явищ, таких як світові економічні події, фінансові кризи, торгова політика тощо. Модель може надати загальний контекст і пояснити наслідки таких подій. 3. Розв'язання завдань та вправ: Здобувач може створювати завдання та вправи з економічних тем і запитувати ChatGPT про їх розв'язання. Модель може допомогти зрозуміти які

правильні методи розв'язання варто застосовувати, атакож надати приклади. 4. Підготовка до екзаменів: ChatGPT може відповісти на питання, які допоможуть підготуватися до екзаменів з економіки. Здобувач може запитувати про ключові теми, формули, графіки та теорії. 5. Поради з написання наукових робіт: Якщо потрібно написати дослідницьку статтю, курсову роботу або реферат з економіки, ChatGPT може допомогти сформулювати тему, розробити структуру, надати літературні рекомендації і навіть допомогти з написанням тексту. 6. Обговорення та дебати: Використовувати можна ChatGPT також для проведення обговорень та дебатів з економічних питань. Модель надасть аргументи та контраргументи, які допоможуть розглянути різні точки зору. 7. Оновлення та інформація: ChatGPT може надавати актуальні новини та інформацію про економічні події, щоб ви були завжди в курсі останніх розвитків. 8. Економічні ігри та симуляції: ChatGPT може рекомендувати ігри та симуляції, які допоможуть навчитися економічним концепціям і прийняттю рішень.

Загалом, ChatGPT може бути корисним помічником для здобувачів економічної освіти, надаючи доступ до інформації, пояснень та практичної допомоги в навчанні. Важливо пам'ятати, що це інструмент, який може допомогти здобувачу зрозуміти та досліджувати економіку, але варто також шукати додаткові джерела та консультуватися зі спеціалістами, де це необхідно.

Безумовно використання даних сучасних технологій допомагає забезпечити доступ до освіти в будь-який час та забезпечує застосування різноманітних методів навчання, включаючи відео, інтерактивні завдання та спільноти для обміну знаннями, але тут з'являється низка проблем. Щодо традиційних проблем системи вищої освіти, то, на думку як вітчизняних, так і закордонних науковців, серед найбільш важливих можна назвати такі:

- ✓ зростання її фрагментарності: орієнтації та вивчення певних розрізнених теорій, методів, фактів, а не на організацію способу мислення, необхідного для вирішення проблемних ситуацій у професійній діяльності;
- ✓ відсутність при формуванні загальноосвітніх та професійних компетенцій комплексного, системного підходу, що має пов'язувати в єдину цілісну картину знання та навички із різних навчальних дисциплін;
- ✓ наявність слабкої інформативності культури і недостатність практичних ІТ навичок не лише у здобувачів, а й у викладачів;
- ✓ невміння у переважній більшості здобувачів орієнтуватись у стрімкому потоці нової інформації, фактів, ефективно використовувати сучасні інформаційні технології;
- ✓ наростання розриву між освітою, культурою та наукою, з одного боку, та реаліями і потребами сучасного глобалізованого світу та інформаційного суспільства – з другого [4].

Щодо відносно нових проблем, то лавиноподібний розвиток сучасних комунікаційних технологій і соціальних мереж, а також бурхливе вдосконалення і доступність моделей штучного інтелекту на основі великих мовних моделей (Chat GPT від Open AI, Bing від Microsoft, Bard від Google

тощо) вимагає кардинального перегляду системи проміжного і підсумкового оцінювання знань здобувачів освіти з більшості навчальних дисциплін, оскільки, наприклад, традиційні тестові завдання стають малоефективними [4].

Сучасні університети повинні постійно адаптувати свої послуги та їх зміст, оскільки вони не можуть ігнорувати суспільні тенденції, пов'язані з інформаційними та комунікаційними технологіями. Зміни у вищих навчальних закладах не залежать виключно від цих технологій, а більше залежать від людських ресурсів, а також того, як вони можуть підходити до використання нових технологій та використовувати можливості електронного навчання. Інформаційно-комунікаційні технології можуть підвищити якість вищої освіти за допомогою інноваційних методів, що спрямовані на підготовку викладачів, підвищення мотивації і зацікавленості студентів, комунікацію [5].

Таким чином, в епоху цифровізації економічна освіта повинна спиратись на ряд важливих аспектів:

- Інтерактивність та онлайн-ресурси. Використання інтерактивних онлайн-ресурсів та платформ для навчання, які дозволяють здобувачам вивчати матеріал у зручний для них спосіб та отримувати негайний зворотний зв'язок.
- Сучасні підходи до навчання. Використання активних методів навчання, таких як проблемне навчання, групові проекти, кейси, де здобувачі можуть застосовувати теорію до практичних завдань.
- Реальні дані та симуляції. Використання реальних економічних даних і симуляцій для аналізу ситуацій та прийняття рішень, що допомагає здобувачам збагачувати свій досвід.
- Економічні ігри та вправи. Використання ігор та вправ, які допомагають студентам розуміти складні економічні концепції та відчувати їх на практиці.
- Економічний аналіз даних. Навчання студентів використанню інструментів аналізу даних, таких як Excel, Python, R тощо, для вирішення реальних економічних завдань.
- Практика та стажування. Забезпечення можливостей для студентів здобувати практичний досвід у сфері економіки шляхом стажувань та роботи над проектами.
- Міждисциплінарність. Запровадження міждисциплінарних підходів, які допомагають студентам розуміти взаємозв'язки між економікою, технологіями, соціологією та іншими сферами.

Щодо оцінювання результатів навчання, важливо переглянути підходи, традиційні тестові завдання можуть бути недостатньо ефективними для вимірювання реальних навичок та здатностей здобувачів. Для вдалого оцінювання результатів навчання в епоху цифровізації можна розглядати такі підходи:

- Завдання на розв'язання проблем. Здобувачі мають розв'язувати реальні економічні проблеми або завдання, де вони застосовують теоретичні знання до практичних ситуацій.
- Проекти та звіти. Створення проектів та публікація звітів, де здобувачі демонструють свої навички аналізу та дослідження.

- Оцінювання на основі портфоліо. Здобувачі збирають інформацію та представляють свої роботи, проекти та завдання у формі портфоліо, яке оцінюється за декількома критеріями.

- Підсумкові виступи та обговорення. Організація обговорень, виступів та захисту проектів, де здобувачі можуть демонструвати свої знання та навички перед викладачами та одногрупниками.

- Автентичні завдання. Створення завдань, які співпадають з реальними ситуаціями в економіці, що допомагає оцінити практичний досвід здобувачів.

Важливо, щоб оцінка була спрямована на розвиток ключових компетенцій та навичок, які здобувачі отримують під час навчання, а не тільки на оцінку стосовно запам'ятовування інформації. Такий підхід допоможе готувати здобувачів до вимог сучасного економічного середовища.

Висновки.

В роботі наголошено, що глобальні виклики і загрози сучасного етапу розвитку суспільства актуалізували проблему пошуку нової парадигми освіти. Загалом, цифровізація освіти поступово виходить зі статусу допоміжного чи альтернативного сегмента освіти, набуваючи ваги у фундаментальних вимірах цієї сфери суспільної активності. Соціокультурні реалії останніх років зумовили використання цифрового потенціалу не в якості інноваційного формату, а як єдино можливого варіанта забезпечення організації освітнього процесу на всіх рівнях. У статті наголошено, що освітні платформи для навчання, особливо онлайн, стали важливим елементом сучасної освіти, а також наведено приклади таких платформ. Крім того вказано за якими ознаками можна оцінити зрілість цифрової трансформації в Україні та в світі. У статті зазначено, що для оцінювання результатів навчання, важливо сьогодні переглянути підходи, оскільки традиційні тестові завдання можуть бути недостатньо ефективними для вимірювання реальних навичок та здатностей здобувачів, а також окреслено за рахунок яких прикладних інструментів цього можна досягти.

Література:

1. Видаичук Т.Л., Русаченко Н.П. Модернізація філологічної освіти та науки України: глобалізаційні виклики, аналіз дієвості інноваційних освітніх платформ //Академічні візії. – 2023. – №. 16. <https://academy-vision.org/index.php/av/issue/view/13>

2. Гасинець, Я.С., Вакерич, М.М., Куртяк, Ф.Ф. (2023). Цифрова трансформація освіти майбутнього: стандарти, норми та правила. Академічні візії, (16). вилучено із <https://www.academy-vision.org/index.php/av/article/view/143>

3. Михайленко В., Руденко Ю. GPT-ТЕХНОЛОГІЯ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ // Збірник тез доповідей учасників Дев'ятнадцятої науково-практичної конференції студентів закладів фахової передвищої та вищої освіти Укркоопспілки «Інноваційні процеси і їх вплив на ефективність діяльності підприємства». Частина 3. –К.: НМЦ «Укоопосвіта», 2023. – С. 10-14

<http://dSPACE.puet.edu.ua/bitstream/123456789/12972/1/%D0%97%D0%B1%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA%20%D1%82%D0%B5%D0%B7%20%D0%B4%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D0%B2%D1%96%D0%B4%D0%B5%D0%B9%202023%20%D0%A7-3.pdf>

4. Дербенцев В., Головка Н., Грабарев А. ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ВИПУСКНИКІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ВНЗ В УМОВАХ СТАНОВЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА //Наукові інновації та передові технології. – 2023. – №. 10 (24).

5. Вьюненко О., Агаджанов-Гонзалес К., Агаджанова С., Руденко Ю. Інформаційні комунікаційні технології електронного навчання як база інновацій у вищій освіті. Освіта. Інноватика. Практика, 2023. Том 11, №4. С. 13-19. DOI: 10.31110/2616-650X-vol11i4-002 <https://oip-journal.org/index.php/oip/article/view/134/102>

***Abstract.** The work emphasizes that global challenges and threats of the modern stage of society's development have actualized the problem of finding a new paradigm of education. The possibility of successfully overcoming these problems, regional and national conflicts, characteristic of the modern stage of the development of civilization, is a prerequisite for the sustainable development of society, which is largely determined by the level and quality of education of all its members. In general, the digitalization of education is gradually leaving the status of an auxiliary or alternative segment of education, gaining weight in the fundamental dimensions of this sphere of social activity. Socio-cultural realities of recent years determined the use of digital potential not as an innovative format, but as the only possible option for ensuring the organization of the educational process at all levels.*

The purpose of the article is to study the prospects of digitalization of education in the fundamental dimensions of this sphere of social activity, using digital potential not as an innovative format, but as the only possible option for ensuring the organization of the educational process at all levels.

The article emphasizes that educational platforms for learning, especially online, have become an important element of modern education, and also provides examples of such platforms. In addition, it is indicated by what signs the maturity of digital transformation in Ukraine and in the world can be assessed. The article states that it is important to review the approaches for evaluating learning outcomes today, as traditional test tasks may not be effective enough to measure the real skills and abilities of students, and also outlines what applied tools can be used to achieve this.

Key words: modern education, innovations in education, educational process, assessment, digitalization, skills.

Стаття відправлена 23.10.2023 р.
© Ткаченко А.М., Пожуєва Т.О.